

كلى حُناور

Ketabton.com

ناول حنگلی حناور

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڄنگلی ڄناور

ڊالی

ڊالی

ڊالی

ڳران ورور زبیح الله صافی او خپلی ٽولی کورنی ته

قاری صاحب فواد صافی او عنایت الله توحیدیار ته

د مطالعی ٽولو مینوالو ته او هغه لیکوالانو ته چی په خپلو ٻنکلو لیکنو یی
د پښتو ادب ته خدمت کړی او کوی یی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڄنگلی ڄناور

ليکوال : ادریس ساحل صافی

سریزه

د لوی څښتن تعالیٰ په سپیڅلي نامه زیات خوشحاله یم چی خپل لومړنی ناول می ولیکه هر څوک هیله لری چی پرمختگ وکړی او په یوه برخه کی څه لاسته راوړی څوک په ورزش کی څوک په تعلیم کی څوک په سیاست کی څوک په خپلو ورځنیو کارونو کی هڅه کوی زما هم همدا ارمان و یو ناول ولیکم او د پښتنو د بدو او بنو رواجونو او دودونو څخه خلک خبر کړم اخر هم الله تعالیٰ توفیق راکړ ترڅو خپل لومړنی همدا ناول چی ځنگلی ځناور نومیری ولیک په دی کتاب کی د هغه ځوان کیسه ده چی د کلی ملا یی پر دین او وطن مین شخصیت وی تل حق وایی او کلیوال د بدو لارو څخه راگرځوی د وطن د پرمختگ په فکر کی وی د ټولنی د خرابو رواجونو په خلاف ولاړ وی خلکو ته سمه لار ورنیایي خو په اخر کی د همدی ځوان پلار د یو کس لخوا څخه ووژل شی دغه شخصیت د غلا کولو لپاره په ځنگل کی انسانان وژنی دا ځوان په عسکری کی وی کله چی عسکر دغه قاتل ونیسی دا ځوان د دی فکر کی نشی چی زندان ته به لار شی او د عسکرو په مخکی د خپل پلار قاتل ووژنی د دی کتاب لپاره نوم زما د کاکا ځوی فواد صافی خوبش کړ هغه زه وهڅولم تر څو داسی یو کتاب ولیکم د هغی سربریږه د خپل نږدی ملگری عنایت الله توحیدیار څخه هم مننه کوم چی زه یی تر خپل وس پوری تشویق کړم ما د دی کتاب سربریږه دوه نور کتابونه هم لیکلی چی یو د جغرافیی دی او (د نابغه ټاټوبی وپیژنه) نومیری په دغه کتاب کی د کونړ ولایت پیژندنه شوی بل د لنډو کیسو کتاب دی چی (د لیوه پاچاهی) نومیری په دغه کتاب کی می څو لنډی کیسی لیکلی دی په خپله د لنډو کیسو او ناولونو مینوال یم او ډیر زیات کتابونه می ویلی دی نور مو وخت نه

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خانگلی خاناور

ضایع کوم د ناول لوستلو ته مو رابولم خو په اخر کی یوه خاصه مننه د خپل گران ورور انجینر زیبح الله صافی خخه کوم چی ما ته
بی د مطالعی لپاره فرصت راکړ
په ډیر درناوی

ادریس ساحل صافی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خانگلی خناور

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول څنگلی ځناور

د خطیب عمر کابو درې څلویښت کاله وو په سپین مخ یې اوږدې توری ریری د مخ روښنایې زیاته کړی وه بنکلی سپینی لونگی یې د سر وینتان پټ کړی و په ممبر ولاړ و او خطبه یې وبله په کافرو یې د جهاد فتوي صادرولي خطبی پای ته رسیدو څخه وروسته لنډ مونځ وشو خلک داسې له جومات نه وتل ته به وایې چې کلونه یې په زندان کې تیر کړي وي .

حمید اتلس کلن وو کور ته د ننوتلو سره سم یې غوغا جوړه کړه مور یې لور ته په غوسه وه ویل یې هلک ته ډوډي راوړه ډوډی یې نده خوړلي لور یې د ځان سره وبنګیده لږ وخت وروسته یې حمید ته ډوډي کیښوده حمید ډوډی ته ناست وو له مور سره یې خبري کولي مور یې په خبرو کې نصیحتونه کول.

د مازیګر مونځ په قضا کېدو و لمر خپل ځای ستورو او سپوږمۍ ته پرېښوده حمید د خپلو ملګرو سره د لوبو میدان کې یو له بل سره په خبرو وخت تیراوو د جومات له منارې د ازان اواز مسلمانان جومات ته دعوت کول امام لمونځ شروع کړو حمید او ملګرو یې اخري صف کې په خبرو مشغول وو امام سلام په اړولو سره لمونځ پای ته ورسوو له عمره پوخ یو سړی چې ریره کې یې تور نه بنکاره کیدل په غوسه وو ځوانان یې ملامتول

چې په مونځ کې د مقتدیانو توجو خرابوی امام دا کار د شیطان وبللو حمید او ملګرو یې سرونه بنکته کړی وو د ملامتیا اخیستلو په ځای یې خندل خلکو سنت لمونځونه وکړل او یو بل پسې د جومات څخه د کور په لورې روان شول.

سهار د منارې نه پورته شوی ازان د خلکو په خوبونو کې جوړی مانی وپجاری کړی د حمید پلار سیدگل حمید ته جومات ته د تلو امر وکړ خپله د جومات په لورې لاړی حمید د اودس وروسته جومات ته لاړی ځوانانو په جمعه کې د خوب ټالي وهلي .

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

د مونځ وروسته حميد او ملگري يې د غره په لوري د لرگو راوړلو په نيت روان شول يخ باد لږيږده د لمر کمزوری روښنایي د هلکانو په تزل شوو گيدو ولږيږده هر چا خپله راوړی ډوډی د ستوني تيره کړه په ډليز ډول د کلی په لور را روان شول هر کس دخپل ملگري سره په خبرو مشغول وو حميد او جلال هم تر کلی پوری یو د بل سره خبری کولی کلی ته د رارسیدو سره یو له بل نه جلا شول . حميد د کور په دروازه ننوت گيدی یې د شا څخه بنسکته کړ اوبه یې وڅکلی او د کلی میدان ته ووت. ډلی بیلې شوی لوبه پیل شوه تر اخره دی یوی ناری میدان کي غوغا جوړه کړی وه ما تا راگوزار کړه هغی ته ورگوزار کړه د گرمی دلمانځه لپاره ازان هلکانو ته ډوډی ور په یاد کړه هر کس خپل کور ته لاړی . حميد ډوډی وخوره او د لمانځه په نيت د جومات په لور روان شو جومات د کلی په منځ کي جوړ شوی و د جومات خوا کي ویالی د اوبو ستونزه حل کړی وه د لمانځه وروسته حميد کور ته لاړی په کت کي اوږد وغزید. مازیگر یې مور د لمونځ لپاره د خوب نړی ورورانه کړه د لمانځه وروسته د جلال خواته ورغلی د جوړ پخیر وروسته دواړه د پتو په لور د چکر په نيت روان شول جلال وویل حمیده څنگه کوم کار خو به دی نه وی پیدا کړی حميد وویل نه کارونه څه کوی جلال وویل کار به تا ته څه پیدا شی مسافری ته نه کوی او کلی کي کار نه وی حميد وویل جلاله خبره خو دي ښه وکړه زه به می د پلار نه پوښتنه وکړم که اجازه یې راکړه نو د خیره ښار ته به د کار لپاره ځم

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : خنگلی خناور

جلال وویل زما هم اراده ده خو په کور کې بل څوک نشته وروڼه می هم ماشومان دی یو پلار می دی هغه یی گټی او مونږ یی خورو هوبنیارانو څه ښه متل کړی پلار گټلی ځوی ته اسانه حمید وویل ولې زه درته کشری ښکارم زما هم ورور ماشوم دی خویندی می راڅخه مشرانى دی خو واده شوی هغه یوه کشری پاتی وه هغه مو هم لږ وخت مخکى د تره ځوی په نوم کړه جلال وویل د هغى خبر شوم خوراکی سره مو زیاتى وکړو هغه خو د دیارلسو کالو هم پوره نه وه حمید وویل ما هم پلار ته وویل خو هغى ویل پرېږده چى خلاصى شی جلال وویل ستا هم ډیرى خویندى دی پلار دی په حقه دی مونږ ته وگوره درى خویندى مو دی پلار مو وختى ورکړى اوس یی لوی لوی ماشومان گرځى شپږ وروڼه یو مشر یی زه یم نور ټول ماشومان دی ساتل غواړی حمید وویل که هر څومره یی وساتى واده یی وکړو په خپله مخه ځی جلال وویل دا خبره درسره منم په خبرو خبر د کلی په لور راروان شول د ماښام ازان ته لږ وخت پاتى وو دواړه د جومات په خوا کی روانی ویاله کی اودسونه وکړل مؤذن ازان شروع کړو جلال وویل ته د کار په اړه کور کې مشوره وکړه زه به یی هم وکړم حمید وویل سمه ده د لمانځه وروسته خلک یو په بل پسى د جومات نه ووتل جلال او حمید خدای پامانى وکړه او دواړه د خپلو کورونو په لوری روان شول ډوډى وخورل شوه چای کینودل شو حمید د کار لپاره ښار ته د تلو خبره وکړه

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول څنگلی ځناور

پلار یی د چای غرپ وکړ وویل څویه دلته رارسیری ښار کې څه کوی
مور یی وویل څویه پلار دی هم ناروغ دی دلته مو گوزاره کیری الله رازق دی هر چا ته یی ورسوی
حمید په خپله خبره ډیر کلک شو خو پلار یی ونه منله حمید، ورور او پلار یی د لمانځه لپاره جومات ته لاړل د جمعې وروسته کور
ته راغلل د خوب ځایونه تیار وو ټول پریوتل.
د سهار له مونځ وروسته ځوانان بیا د غره په لور روان شول د جلال طبیعت خراب و
حمید وویل څه خبره ده جلال وویل پلار می نه پریردی وایی تربوران به څه وایی چی ډوډی نه لری په ځوی باندي ښار کی
مزدوریانی کوی ته وایه څنگه ستا کار وشو که نا
حمید وویل نا پلار می وایی الله یی دومره رارسوی چی بل ته محتاج نه یو
جلال وویل الله دی پر مونږ رحم وکړی
حمید وویل امین
جلال وویل راتیز شه چی نور کسان ډیر مخکی روان دی.
میاشتی تیری شوی بله ورځ د کلی ملا امام او څو کلیوال د سیدگل سره میلمانه راغلل حمید کور کی نه وو پتنوس وشرنگید جمال د
چای جوش سره د حجری په دروازه راننوت د پیالو تاونه پورته شول د هر کس مخی ته د چایو پیاله کیننودل شوه جمال له حجری
ووت یخ باد لږیده
د جلال پلار جانباز وویل د الله رحم دی چی په دی گرمی کی تازه هوا لگیری

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : حنگلی حناور

سیدگل وویل هو که دا بادونه نه وی د دی گرمی سره گزاره نه کیری
 ملاصاحب د چایو غرپ وکر د خبرو لمبر هغه ته ورورسید وویل الله تعالی په قران عظیم الشان کی فرمایی ما هر څه ستاسو د خیر
 لپاره پیدا کری دی باید د الله تعالی شکر اداء شی چی په مونږ یی دومره رحمونه کری دی خو په دی وخت کی چا الله تعالی ته فکر
 نشته دی صدقی څوک نه ورکوی زکاتونه نه ورکوی جومات ته هم نه رخی
 غفور چی د نورو مشر وو د ملا صاحب خبره یی تایید کړه د چای څښلو وروسته ملا صاحب د خیر دعا وکړه او په گډه د خپلو
 کورونو په لور روان شول.
 وخت تیریده یوه ورځ جلال او حمید نږدی غونډی ته د چکر په نیت لارل دواړه د غونډی په سر په یوه ډبره کښیناستل او د کلی د
 خر پیر کورونو په ننداره بوخت شول
 جلال وویل د الله جالب نظام دی غرونه یی هسک پیدا کری بوټی په کي په خپل امر راخیژیوی هیڅوک اوبه نه ورکوی خو بوټی له
 منځه نه ځی
 حمید وویل الله تعالی لوی ذات دی په خپل کتاب قران عظیم الشان کی فرمایی : **وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ**
تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا.....په ځمکه کښي ویاړلی (په تکبر سره) مه ځه، ته نه ځمکه څیرو لای شی، نه د غرونو هسکوالی ته رسېدلای
 شی.....بنی اسرائیل ۳۷ آیات.....
 جلال وویل ته ښه یی د ملاصاحب نه دی ترجمه وکړه مونږ خو بس وخت ضایع کړو قران هم راته سم نه دی یاد
 حمید وویل اوس هم ډیر وخت دی مدرسه کی ځان شامل کړه

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : ڄنگلی ڄناور

جلال وويل اوس لوی شوی یم د ماشومانو سره نشم کښیناستلی شرم دی ماشومان به راپوری خاندی حمید وويل دا هیڅ شرم نه دی شرم د هغی دنیا دی چی سر به دی تیټ نیولی وی او چا ته به گتلی نشی جلال وويل ته هم سمه خبره کوی مگر داسی ده چی جلال خبره نه وه بشپړه کری چی د کلی د بنڄو او ماشومانو د چغو اوازونو په غونڊی کی انعکاس وکړ

جلال وويل الله دی خیر کری کلی کی لکه چی څه خبره شوی حمید وويل لکه چی څوک مړ دی

جلال وويل همداسی بنکاری راتیز شه چی کلی تا خان ورسوو دواړو کلی تا خان په منډه ورسوو ژړا ختمه شوی وه د کریم د کور مخی تا ډله کلیوال او ماشومان ولاړ وو حمید د خپل یو کلیوال سمیع څخه پوښتنه وکړه څه خبره ده سمیع سوړ اسویلی وویست وويل کریم د خپل مرحوم ورور سعید بنڄه او ماشومان وهلی حمید وويل کریم په یتیمانانو ظلم کوی

جلال وويل کومک خو ورسره نه کوی د وهلو یی ورسره څه دی سعید په عسکری کی خپل ژوند د لاسه ورکړی وو دری زامن او یوه لور تری یتیمانان پاتی شول اوس یی مشر ځوی لسو کالو ته رسیدلی وو کریم ډیره هڅه وکړه چی د سعید میرمن خان تا په نکاح کری خو د سعید میرمنی ویل دا د خپلو ماشومانو سره ژوند تیروی کله چی کریم پوهه شو چی د ورور میراث یی دی تا نه پاتی کیری نو د سعید میرمن او ماشومان به یی په یوه بهانه وهل

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول څنگلی ځناور

کریم او د کلی مشران د کریم حجری ته ننوتل کریم د سعید میرمن ملامتوله چی د دی سره بد چلند کوی کریم وویل د سعید ماشومان زما ماشومان وهی کله چی زه ماشومانو تا په غوصه شم د سعید میرمن وایی ته په یتیمانانو ظلم کوی. سیدگل وویل کریمه صبر کوه الله تعالی په قران عظیم الشان کی فرمایي **••• إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ •••** یقینن الله تعالی د صبر کوونکو سره دی **•••**

ملاصاحب د خبرو لمبر په خپله ولکه کی واخیست وویل سید گل سمه خبره وکړه صبر بنه څیز دی او د صبر میوه خوږه وی خو د دی تر څنگ مونږ باید د یتیمانانو سره بنه چلند وکړو حق یی ونه خورو او ظلم هم پری ونه کړو الله تعالی په قران عظیم الشان کی فرمایي **••• وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۗ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا •••** د یتیم مال ته پرته د بنی طریقی څخه مه نژدی کپړی، تر څو پوري چی هغه د خپلی ځوانی عمر ته ورسیري (نو مال یی ور وسپاری). د ژمنی پابند اوسئ، دا یقیني ده چی د ژمنی په اړه به تاسی وپوښتل شی. **••• بنی اسراییل ۳۴ •••** کریم وویل ما خو څه د هغه مال نه دی خورلی

ملاصاحب وویل پر هغوی رحم کول د هغوی حق دی کله چی پری رحم ونه شی دا داسی ده لکه حق چی یی وخورى کلیوالو د ملاصاحب خبره تاید کړه ملاصاحب د خیر دعا وکړه ټول کلیوال د تگ په نیت راپاڅیدل کریم د چایو ټینگ ست وکړ خو کلیوالو ویل تا ته تاوان نه دراروو .

حمید ډیر مخکی کور ته رارسیدلی و د پیننی کیسه یی کړی وه مور یی د سعید د میرمنی صفات بیانول کریم یی ملامتوو سیدگل چی کله کور تا راغلی د حمید مور تری پوښتنه وکړه: څه خبره وه ؟

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول جنګلی خناور

سیدگل وویل: د ماشومانو په سر یی جنګ کړی وو د خدای بښلی سعید خوی د کریم کشر خوی وهلی و بیا د کریم میرمن د سعید خوی وهلی په همدی د سعید میرمنی او د کریم میرمنی جنګ کړی کله چی کریم کور ته راغلی دواړه بښخی یی وهلی د سعید زامن یی هم وهلی چی تاسو ولی زما خوی وهلی .

د حمید مور وویل کریم د سعید د میرمن سره څه دی ورندار یی ده څه میرمن خو یی نده .
سیدگل وویل کلیوالو هم همدا ویل د کریم د سعید میرمن او ماشومانو له څه دی .

حمید وویل د سعید مال ته یی چل دی چی په کومه طریقه یی تری په خپل نامه کړی د سیدگل په کور کی د کریم غیبت روان وو.
سیدگل تر یو وخت پوری غلی و بیا یی وویل: غلی شی د نورو غیبت نه درته بل څه نه دی یاد ملاصاحب ویل د یو چا غیبت داسی دی لکه د خپل ورور غوښه چی خوری ټول غلی شول .

سبا ماښام سیدگل حمید ته وویل خویه ته خو خبر یی د غونډی اخوا کلی ته کډوال راغلی کار می زیات دی وایم که ته حمید نوری خبری ته پرینښود ورته وویل سمه ده سبا څخه وروسته به درسره ځم

پلار یی حمید ته په غوصه شو چی کس پریرده خپله خبره پوره کوی حمید غلی ناست و
مور یی وویل ځوان دی غلطی تری وشوه په غوصه کیره ورته مه

سیدگل وویل دا به د دی څخه هم نور لوی کیږی

د حمید خور ډوډی راوړه جمال د لاس وینځلو لپاره لومړی پلار بیا حمید او وروسته د حمید مور ته اوبه واچولی ډوډی وخورل شوه
د لمانځه لپاره د کلی جومات ته لارل د لمانځه وروسته ټول په خپلو بسترو کی پریوتل.

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

د سهار لمونځ څخه وروسته جلال حميد پسي راغلی
جلال وويل لکه چي نن دی غر ته زړه نه کيږي
حميد وويل پلار می وايي چي له دی وروسته له ما سره کار کوه
جلال وويل ستا پلار د گټو او خټو کار کوي
حميد وويل هو
جلال وويل نو ته بی لومړی معاون شوی
حميد په خندا وويل هو نور د غر څخه خلاص شوم
د چای وروسته حميد او سيدگل د کار په لور روان شول څه سامان حميد او څه سامان سيدگل په شا کړی و حميد او پلار بی تر
ماينامه کار وکړ او د ماينام لمونځ بی خپل کلی ته راوړسوو د جمعی وروسته حميد او جلال يو ځای د کورونو په لور روان شول
جلال وويل څنگه کار ته تلی وی
حميد وويل هو سخت ستړی شوم جلاله ځان سره می په لاره سوچ کوو دا پلار به می څنگه دا کار کوي
جلال وويل يو خو پخوانی خلک قوي دی دويم هغوی ورسره عادت شوی دی
حميد وويل مونږ خو د پخوانی خلکو څخه زیاته ډوډی خورو د ډوډی تباهی مو وکړه د حميد کور راوړسيد
جلال ته بی د ډوډی کلک ست وکړ
خو جلال د تلو ټينگار کوو

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

حميد د ډير كار له امله ټوله شپه ویده وو د سهار مونځ څخه وروسته تور اسمان او غرمبه د خطرناک باران خبرداری ورکولو حميد له چای ته ناست و چی باران په شدت سره په ځمکه ولږيد سیدگل وویل هغه کډوال به څنگه شی د حميد مور ته یی وویل کور کی ترپالونه شته دی د حميد مور وویل هو

سیدگل وویل بڼه ده را یی کړه چی وریورو

د حميد مور او دوو خویندو ترپالونه راوخیستل حميد او سیدگل په منډه ترپالونه د کډوالو ځای ته ورسول کډوالو د ترپالونو په لیدلو خوشحاله شول او د زرونو یی د الله تعالی د دربار څخه د سیدگل او کورنی لپاره دعاگانی ووتلی تر پالونه یی زر زر کلک کړل ماشومان او ښځی تری لاندی شولی د حميد او سیدگل جامی لمدی شوی وی کلی ته راغلل کلیوال یی د کډوالو د حال څخه خبر کړل خلکو تر خپله وسه مرسته ورسره وکړه کډوال زیات خوشحاله و

د غرمی مونځونه شوی و چی سیلابونه ودریدل د کډوالو کورونه جوړ شول حميد د کار په وخت کی د ډيرو کسانو سره بلد شوی و د سعید په نامه یو ځوان چی عمر یی شلو کالو ته رسیده د حميد سره تر نورو زیات ملگری شوی و د سعید له په کلی کی جگړه وه د همدی امله ټول خلک د حميد له کلی ته نږدی وارول د سعید پلار په حکومت کی سرتیری و د دری څلورو میاشتو وروسته د کډوالو په کلی کی جگړه ختمه شوه کډوال خپل کلی ته ستانه شول هر وخت به د حميد له کلی ته راتلل سعید به هم کله کله د حميد لیدلو ته راتلو .

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

څو ورځي تيري شوي حميد د کور څخه راووت د دروازي يي څو قدمه اخيستي و چي د جلال اواز يي واوريد جلال په زوره ناري وهلي

او حميد ته يي ويل ودريره حميد ودريد جلال د رارسيدو سره سم سترې مشي وکړه دواړه يو ځای روان شول
جلال حميد ته وويل چيرته روان وي

حميد وويل تلم د ترور کره مي

جلال وويل خير خو دي

حميد وويل هو خير دي مور مي ويل ترور دي راوله

جلال وويل سمه ده زه به هم درسره لار شم

حميد وويل سمه ده راځه زما د لاري ملگري هسي هم نشته

جلال وويل زه هم تا پسي راغلم

حميد وويل ولي دي ناري وهلي خوشحاله معلوميري

جلال وويل خبروم دي خو لومړي ووايه په زيږي کي به څه څيز راکوي

حميد وويل که زيږي بڼه و نو څه چي ستا خوښ و همغه به درکرم اوس خبره کوه

جلال وويل نا ووايه څه به راکوي

حميد په خندا وويل وهل نور څه هم غواړم جلال غلي شو د حميد سودا شوه وويل ووايه څه خبره ده

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڇنگلي ڇناور

خو جلال خبره نه ڪوله ويل يي شرميرم
حميد پري رامخڪي شو وويل وهلڪه لڪه چي بنڇه دي ڪري
جلال سر بنڪته ڪره او په موسڪا يي وويل هو
حميد په غير ڪي ونيو مبارڪي يي ورڪره تري وپوئتل ڇوڪ دي وڪره
جلال وويل د ترور لور
حميد وويل ڇه وخت به واده وي
جلال وويل تر اوسه مو لاس نه دي پورته ڪري يواڻي يي ويلي راتلونڪي جمعي ته راشي
حميد وويل نن خو يڪشنبه ده پنڇه ورڇي پاتي دي
جلال وويل هو
حميد وويل ڇنگه ستا خوبه ده ڪه نا
جلال وويل زه خبر هم نه وم جرگه يي پري ڪري اوس يي ڪور ڪي راته وويل چي بنڇه مو درله وڪره
حميد وويل د پينتنو همداسي ماحول دي د لور او ڇوي پوئتنه نه ڪوي
جلال د هو په بنه سر وڇوڇو په خبرو خبرو د حميد د ترور ڪور تا راورسيدل حميد ڪور تا ننوت او جلال حجره ڪي ڪينياست ترور
بي خان تيار ڪره او د حميد او جلال سره يو ڇاي د خپل ورور ڪور تا راغله

ليکوال : ادريس ساحل صافي

ناول خنگلی خناور

د جمعی په ورځ د جلال لاس پورته شو ملا نکاح وتړله ولور وټاکل شو جلال حیران و چی ولور به څنگه ورکوی د جلال پلار د کور څاروی خرڅ کړل قرضونه پری واخوتل څو ځل یی د جلال خسر ته جرگی ورولیږلی چی ولور دی کم کړی یا د واده وروسته به یی درکړو خو د جلال خسر خبره نه منله د جلال کورنی یی سوال ته کښینوله او جلال واده وکړ هغه ښځه چی د جلال کورنی فکر کوو دوی ته به خوشحالی راوری د جلال کورنی څخه یی د خپگانونو په تیارو کی لاره ورکه کړه جلال کورنی چی به د شپې وخوره نو د ورځی به یی نه وه او که د ورځی به یی وخوره د شپې به یی نه وه د واده یوه میاشت ووته ناوی د پالنگ څخه کوزه شوه او د کار په کولو یی پیل وکړ د جلال د خسر د لاسه د جلال او میرمنی ژوند خراب و یوه ورځ د حمید سره یو ځای ناست وو او خپلی ستونزی یی بیانولی

حمید ورته وویل ستا خسر خو ما له هم د واده نه زړه تور کړ اوس څه کوی

جلال وویل زړه می دی ښار تا د مزدوری لپاره لار شم

حمید وویل ځوانه د ښځی څخه تښتی

جلال وویل زه خو نه تښتیدم ښځی می تښتیدلو ته اړ کړم

جلال د مور او پلار سر د تگ خبره وکړه دوه ورځی وروسته د ښار په لوری روان شو د جلال میرمن په شته خاوند کی کونډه شوه

جلال په ښار کی د یو خټگر سره کار شروع کړ

د جمعی ورځ وه د کلی په جومات کی خطبه وویل شوه خطیب د لمونځ گټی بیانولی په جمعه لمونځ یی د غوره مومنانو صفت یاد کړ

وویل الله تعالی په قران عظیم الشان کی فرمایي ...وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ... او لمونځ قائم کړی، زکات

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : خنگلی خناور

ورکړی او کوم خلک چي ما ته سر ټیټوي، تاسي هم له هغو سره ټیټ شی...البقره ۴۳...خطیب په لمانځه کې د خشوع کولو وویل وویل تر ټولو غوره لمونځ هغه دی چي الله تعالی ته په کی ډیره توجو وشي الله تعال فرمایي...وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَأِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ...په صبر او لمانځه د الله مرسته و غواړئ. په دې کبني شک نشته چي لمونځ یو ډېر سخت کار دی، خو امر منونکو (عاجزي کوونکو) بندگانو ته سخت نه دی...البقره ۴۵...خطیب وویل د ځان له لمانځه څخه د جمعی مونځ د ځینو روایاتو په بنیاد پنځه ویشته او د ځینو روایتونو په بنیاد اووه ویشته درجی غوره دی دا دواړه روایات صحیح دی که مونځ په بنی طریقی سره وشي اووه ویشته درجی فضلیت او که په لږ کمزوری طریقی سره وشي پنځه ویشته درجی فضلیت لری وروسته یی د قیام الیل یا تهجد لمونځ فضلیت بیان کړ وویل الله تعالی د شپي اخری حصی کی لومړی اسمان ته رابنکته کیری او از کوی زما کوم بنده دی چي له ما یی و غواړی او زه یی ورکړم که چا تری و غوښتل ورکوی یی او که څوک ویده و تری پاتی به وی خطیب د قران عظیم الشان یو آیات ولوست وویل الله تعالی فرمایي...تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ... (د تهجد لپاره) د بسترو څخه پاڅیري، خپل رب ته له ویري او هیلې سره خپله غوښتنه وړاندي کوي. او څه روزي چي مورن ورکړي ده، له هغې څخه لگښت کوي...السجده ۱۶...خطیب وویل الله تعالی وایی چا چي په قصدی ډول لمونځ پریښود کافر شو خطیب د استغفارو فضلیت شروع کړ وویل د الله تعالی بښنه غوښتل شرم ندی ادم علیه الصلاة والسلام د الله تعالی بښنه غوښتی الله تعالی فرمایي...فَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ... په دې وخت کبني ادم (ع) له خپل پروردگار څخه څو کلمې زده کړي، توبه یی وایستله، چي دده رب قبوله کړه. په یقیني توگه، هغه (الله) ښه توبه قبلوونکی او د رحمت څښتن دی...البقره ۳۷...یونس علیه الصلاة والسلام هم د الله تعالی بښنه غوښتی الله تعالی فرمایي...وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڇنگلي ڇناور

فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الغَمِّ وَكَذَلِكَ نُجِي الْمُؤْمِنِينَ...
 او مورن د کب څښتن (يونس ع) هم ونازوه، کله چي هغه په غصه تللی ؤ او انگېرلي يې وه چي مورن به هغه مواخذه نکړو. په پای کښي هغه په تررميو کښي اواز وکړ: "بېله تا څخه بل هيڅ خدای نسته، ستا ذات پاک دی، بېشکه ما کمی کړی ؤ. هله نو مورن د هغه دُعا قبوله کړه او له غم څخه مو وژغوره. او پدغه شان مورن مؤمنان ژغورو... الانبياء ۸۷. ۸۸... بيا يې وويل زمونږ خور پيغمبر حضرت محمد صلی الله عليه وسلم فرمایي زه په ورځ کی د الله تعالی څخه اویا ځل او په بل روایت کی راحی سل ځل بښنه غواړم الله تعالی په قران کی فرمایي... وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ... [ای محمد (ص)!] ووايه: "زما ربه! بښنه وکړه او رحم وکړه، او ته تر ټولو رحم کوونکو څخه ښه رحم کوونکی يې... المؤمنون ۱۱۸... خطیب غاړه تازه کړه بيا يې وويل الله تعالی بل ځای کی بيا خپل محبوب تا امر کوی چي له ما څخه بښنه و غواړه الله تعالی فرمایي... فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثُوبَكُمْ... نو [ای پيغمبره (ص)] ښه وپوهېږه چي له الله څخه پرته بل هيڅوک د عبادت وړ نسته. او د خپلي گناه لپاره هم بښنه غواړه او د مؤمنو نارينه او ښځو لپاره هم. الله په دنيا کښي ستاسي په هلو ځلو باندي هم پوهيږي او په اخرت کښي ستاسي له استوگنځي څخه هم خبر دی... محمد ۱۹... بيا يې وويل د استغفار او ثنا تر منځ فرق دا دی وایي يو عالم ته يو کس راغلی تری وپوښتل ثنا ويل غوره دی که د استغفار عالم ورته وويل کله چي دی جامی ناولی وی وينځی او که عطر پری لگوی سړی وويل وينځم يې عالم ورته وويل د ثنا او استغفار تر منځ توپير همدا دی که گنهگار وی استغفار وایه او که گنهگار نه وی ثنا وایه د داسی دی لکه چي جامی ووينځی او بيا پری عطر استعمالوی خطبه ختمه شوه د جمعی لمونځ اداء شو خلک خپلو کورونو ته لاړل

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول څنگلی ځناور

جلال نه و حميد د سعيد خواته لاری د سعيد او حميد له د کليو تر منځ کابو پنځه څلويښت دقيقې لاره وه حميد د مازيگره پوري هلته و حميد او سعيد په يوه غونډې ناست و د لری يې يو ماشوم وليد چې د دوی په لوری يې رامندی وهلی کله چې لږ رانږدی شو حميد وپيژند و رڼې يې کړ جماله څه کوی جمال وويل کاکا له راغلی مور راوليرلم چې د ته ووايه زر راشه کور کی څوک نشته حميد وويل د کاکا سره نور څوک دی جمال وويل د کاکا بڼه عبدالله د عبدالله خور او زمونږ خور دی حميد وويل سمه ده ته ورځه زه درغلم جمال د لاری څخه بيرته ستون شو حميد او سعيد خدای پامانی سره وکړه حميد چې کور تا راورسيد ټولو چای څښلی و ستړی مشی يې وکړه وويل عبدالله څه شو کاکا يې وويل هغه د باندی ووت ويل يې چکر وهم حميد وويل سمه ده حميد او کاکا يې خبری کولی حميد د کلی د احوال څخه خبر کړ څه وخت وروسته سيدگل راغلی خپل ورور صديق ته يې غاړه ورکړه خپله لور او وريره يې په تندې بڼکل کړی د صديق سره په خبرو لگيا شو دروازه خلاصه شوه عبدالله رانوت د حميد او سيدگل سره يې ستړی مشی وکړه صديق په بڼار کی روغتون کی ډاکټر و خو عبدالله په ليسه کی د تاريخ بڼوونکی و د مناری د الله اکبر اواز خلکو ته د ماښام مونځ د وخت داخلیدو خبر ورکوه سيدگل صديق عبدالله او

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : ځنگلي ځناور

حميد د كلي جومات ته لارل د جمعي وروسته د كور په لوري راغلل صديق او سيدگل په خپلو كي خبري كولي د كوتي په بل كونج كي حميد او عبدالله د تاريخ برخه كي خبري كولي
حميد وويل دا امان الله خان څوك و

عبدالله وويل امان الله خان د افغانستان د ازادي اتل و د پلار نوم يي امير حبيب الله خان او د نيکه نوم يي امير عبدالرحمن و په ۱۸۹۲م كال د جون په اوله په پغمان كي زيږيدلي و اته ويشت كلن و چي واک ته ورسيد ۱۹۱۹م څخه تر ۱۹۲۹م پوري د افغانستان واکمن و د ۱۹۱۹م كال د اگست په اتلسمه يي افغانستان د انگریزانو څخه ازاد كړ د لس كاله واک څخه وروسته د حبيب الله كلکاني په واسطه تري واک واخيستل شو امان الله د افغانستان څخه ايټاليا ته لار هلته يي د غريبي ژوند و څه موده مخكي په ۱۹۶۰م كال د اپريل په پنځه ويشتمه د سوزرليند په زوريچ كي وفات شو او جسد يي د ننگرهار ولايت په جلال اباد كي د امير شهيدباغ كي خاورو ته وسپارل شو

حميد د خا په بڼه سر وخورو

حميد بيا پوښتنه وكړه او دا احمدشاه څوك و

عبدالله وويل احمدشاه د ځينو روايتونو په اساس په كال ۱۷۲۲م كي په هرات كي زيږيدلي دي په ۱۷۴۷م كال كندهار ته لار دا عسكر و هلته د صابر په نوم يو ملنگ ورته د پاچاهي ستار وتره احمدشاه تر ۱۷۷۳م كال پوري د افغانستان واکمني وكړه د د خراسان نوم په افغانستان بدل كړو په افغانستان كي يي ملي حكومت جوړ كړ تر ډهلي پوري ساحي ونيولي او د ډهلي تخت يي پر خپل نوم كړ د يو پنځوس كالو په عمر مړ شو او پر ځاي يي تيمور شاه پاچا شو تيمورشاه د احمدشاه ځوي و

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : جنگلی خناور

حمید او عبدالله د تاریخ بحث روان کړی و چی ډوډی راوړل شوه د ډوډی او مونځ څخه وروسته عبدالله او حمید حجره کی او نور کور کی پریوتل عبدالله واده نه و کړی په دغی وختونو کی د بنځی کیسی روانی وی عبدالله او حمید تر ډیره خبری کولی بانه وجنگیدل او ذهن د ورځی د ستړیا ختمولو لپاره ارام شروع کړ .

د سهار مونځ په جمعه وشو حمید عبدالله سیدگل او صدیق کور ته راغلل تر لږ وخت پوری خبری کولی دسترخوان خور شو ډوډی په عادلانه ډول وویشل شوه د پیالو تاونه پورته شول د هر یو کس مخی ته د چایو ډکه پیاله کیښودل شوه د چای څکلو وروسته حمید او سیدگل کار ته د تلو تابع ونیوله عبدالله د ډیر تینگار څخه وروسته د حمید او سیدگل سره یو ځای روان شو صدیق د سیدگل کور په خپله ولکه کی واخیست په کت کی کښیناست وریری یی ورته پیاله د شنو چایو ډکه کړه په کوچنی لوبنی کی یی ورته میوه کیښوده صدیق د چای په څکولو لږیا شو جمال لږ لری ناست و او په کوم نامعلوم کار یی ځان مصروف کړی و صدیق ورته د راتلو امر وکړ جمال په منډه راغلی د صدیق مخی تا داسی ودرید لکه غلام چی د پاچا مخی ته ودریری

صدیق وویل بچو ورشه د پتی څخه سابه راوړه مور ته دی ووايه چی سوکړک ورسره پوخ کړی جمال مور ته د سوکړک پخولو وویل خپله د یو څادر سره یو ځای د پتی په لور لاړی کابو نیم ساعت وتلی و جمال د سابو ډک پنډ راوړ

د حمید مور او د کاکا میرمن یی په پاکولو لگیا شوی د حمید مشری خور د سابو د وینځلو لپاره د تره لور سره یو ځای منگی واخیست او د اوبو راوړلو لپاره نږدی چینی ته لاړه

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

حميد او سيدگل کار کوو عبدالله زيات ټينگار وکړ چې دا به هم کار ورسره وکړي خو سيدگل ونه منله عبدالله به کله کله يو کار کوو نور د حميد سره يې خبرې کولې
حميد وويل بناړ کې څه حال دی
عبدالله وويل خیر او خیرت دی
حميد وويل ځنگه ته به دی خپل معلمتوب کوی زده کوونکی وی او که نا
عبدالله وويل هو د بناړ زیاتره هلکان او انجونې تعلیم کوی ما ویل که دا جمال هم بناړ ته راولیږی نو هلته به خپل تعلیم وکړی
حميد وويل په تعلیم څه کوی یو ځل دا قران ووايي له مونږ سره به یو ځای کار کوی مونږ دومره پیسې نه لرو چې په هغی تعلیم وکړو
عبدالله وويل تعلیم پیسو ته اړتیا نه لری بنوونځی مفته دی هیڅ پیسې نه اخلی یواځنی موخه یې راتلونکی نسل د تعلیم په جامه سمبالول دی تر څو د نړیوالو سره برابر شی او د علم په برخه کې ورسره رقابت وکړی
سيدگل د عبدالله او حميد خبرې اوریدلې وويل عبدالله ما اوریدلې دی چې په بنوونځیو کې زده کوونکو ته کفر بنودل کیږی د دین او کار څخه یې وباسی
عبدالله وخنډل بیا یې وويل کاکا دا د جاهلیت خبرې دی دا اوازی او خبرې هغه څوک په خلکو کې خپروی چې زموږ د مقدس دین اسلام او زموږ د مقدسې خاوری افغانستان پټ او بنکاره دبنمنان دی الله تعالی دی په دنیا او اخرت کې رزیل او رسوا کړی او الله تعالی دی په دواړو جهانونو وشرموی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : ڄنگلی ڄناور

سیدگل وویل : عبدالله ته وایی چی نه یی وربنایی ملاصاحب هم ستا خبری وکری
عبدالله وویل کاکا ستا په ما باور رایی چی زه دی راتلونکی نسل د اسلام څخه بی برخی کرم که می داسی زره وی نو بیا ولی دا
کلمه وایم چی اشهدالله اله الا الله و اشهد ان محمد عبده ورسوله
سیدگل وویل زما په تا شک هم نه رایی چی ته به د اسلام مقدس دین دبنمن یی
عبدالله وویل د بنوونخی په نصاب کی قران عظیم الشان اسلامیات تفسیر مضمونونه وایی او هر مضمون په بسم الله الرحمن الرحیم
پیل شوی دی وگوری په ټولو عربی هیوادونو کی بنوونخی شته چی په لکونو زده کوونکی په کی زده کری کوی عبدالله خپله خبره
جاری وساتله وویل کاکا ستا میرمن چی ناوغه شی ته دی تا خوشحاله کیری چی بنځه ډاکټره یی وگوری او که دی تا چی یو پردی
سری یی وگوری
سیدگل وویل په دی بنځی ډاکټری بانندی گتلو کی می عزت دی که یی پردی سری ته بنایم د دی څخه خو مرگ غوره دی
عبدالله وویل ودی لیدل چی په پردی سری د بنځی گتل څومره سخت کار دی او بیا به په هغی حالات کی څومره سخت وی چی نه
دی ورسره هیواد شریک وی او نه دی ورسره دین او ووايه کاکا دا بنځی ډاکټرانی څه پرینستی خو ندی چی د اسمان څخه به راشی
بلگی زمونږ او ستاسو خورگانی او لورگانی دی چی تعلیم کوی او دغی ځای ته رارسی
حمید او سیدگل په داسی انداز سر وخورو لکه چی پوهه شوی وی
تر مازیگر پوری کار او خبری روانی وی په دغه ورځ وختی کور ته راغلل صدیق کور کی نه و

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

جمال وويل ما په کوڅه کې وليد ويل يې پتو ته چکر وهی د ماښام ازان ته لږ وخت پاتې و دروازی کړس وکړ ټولو دروازی ته وگتل صدیق په دروازه راننوت د ماښام مونځ په جمعه اده شو ډوډی وخورل شوه د ماخوستن مونځ هم په جمعه اده شو د تیری شپې په شان ټول پریوتل حمید او عبدالله تر ډیره خبری کولی په اخرکی په حمید او عبدالله هم خوب غالب شو د حقیقی دنیا څخه یې د ځان سره خیالی دنیا ته بوتلل .

د سهار د لمانځه ازان ورته د خوب څخه د لمونځ غوره والی اعلان کوو ټول یو په بل پسې د جومات په لوری لارل د جمعی وروسته حمید او عبدالله د غونډی لوری ته او سیدگل او صدیق د کور په لوری لارل حمید او عبدالله په خپلو مینځونو کې خبری کولی عبدالله په ښار کې یې هرڅه د لاس رسی ور بلل خو د کلی ژوند یې تری غوره گانه عبدالله وویل هلته یو کس بل کس نه پیژنی گاونډی به یې وی خو لیدلی به یې هم نه وی ځکه اجتماعی خوی نه لری کلیوال یو بل پیژنی ژوند یې ښه وی ښه او بد یې شریک وی که غم وی هم ټول درسره پری غمجن وی او که خوشحالی وی هم ټول درسره پری خوشحاله وی دلته هر څه وریا دی خو په ښار کې هر څه په پیسو تر لاسه کولی شی

حمید وویل ایا په ښار کې خلک زیات وی؟

عبدالله وویل هو د ښار زیات نفوس هوا هم ککره کړی دلته څوک دومره نه وی زهن ارام وی خو هلته ټوله ورځ ناری جوړی وی دواړه په خبرو خبرو کې د کور په لور راغلل چای تیار و د چای څښلو وروسته حمید عبدالله او سیدگل د کار په لور لارل کار نور ختمیدو نن یې اخری ورځ وه صدیق بیا کت کې کښیناست او د شنو چایو په څښلو یې پیل وکړ د پرون ورځی د سبو صفتونه یې کول او د سبو گتی یې بیانولی د کار په ځای کې حمید او عبدالله د جغرافیه بحث شروع کړی و حمید د عبدالله وپوښتل دا افغانستان څومره

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

پراخوالی لری عبدالله وویل افغانستان شپږ لکه دوه پنځوس زره دوه سوه پنځه ویشتمه کیلو متره مربع مساحت لری حمید وویل دا څومره لوی هیواد دی عبدالله وویل افغانستان په اسیا کی لسم لمبر لوی هیواد دی عبدالله وپوښتل دلته امنیت څنگه دی حمید وویل د ظاهر شاه عسکر دی څوک تری سر هم نشی پورته کولی عبدالله وخنډل وویل د احمدشاه وروسته دا یو حکومت امنیت لری نورو ټولو تر خپله وسه په افغانستان کی نا امنی راپیدا کړه یو امان الله خان و هغه یی هم پرینبند

سیدگل وویل هو که امان الله خان په واک کی پاتی شوی وی په افغانستان کی به دا غربت نه وی حمید وویل خلک وایی امان الله خان کافر و او پر هغه جهاد روا و

سیدگل وویل یوه ورځ ملاصاحب ته چا دا خبره وکړه هغی ورته وویل د امان الله خان نه بل کوم لوی مجاهد به وی امان الله خان افغانستان د کفارو د ولکی څخه خلاص کړو مونږ پوهیږو امان الله خان تیروتنی وکړی مگر په دی باندی څوک نه کافر کیږی هغه خو د کفارو چل و چی د امان الله خان خلاف یی خلک قیام ته پاڅول اوس وگوره همغه خلک دی د امان الله خان وخت کی چی یی څه ته کفر ویلی اوس یی روا بولی اسلام د پرمختک او ترقی دین دی او امان الله خان هم په همدی لاره روان و تر څو افغانان د ناپوهیو او جاهلیت د تیاریو څخه راباسی مگر د اسلام او افغانستان دبنمانو هغه دغی کار ته پرینبند او جاهل افغانان یی پر خلاف راپاڅیدل سیدگل خپله خبره اوږده کړه وویل د ملاصاحب پرمختک زیات خوبیری په دی خاوره زیات خپه کیږی افغانانو سره د زړه څخه مینه لری هغه وایی افغانستان یی د زیریدو ځای دی د خپل وطن سره مینه د محمد صلی الله علیه وسلم عمل یادوی دا حدیث یی تل په خوله جاری وی حَبُّ الْوَطَنِ مِنَ الْإِيمَانِ سیدگل غلی شو

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

عبدالله وويل داسې علماء چې په خپل هيواد خپه کيږي د پرمختگ ليوال وي غواړي اسلام پرمختگ وکړي مسلمانان په اتحاد کې شي او د کفارو لوی ماني بيا داسې راوپرځوي لکه اصحابو چې د روم پارس او سند حکومتونه راوړول که زيات شي نو دا وران افغانستان چې اوس د ولېري د لاسه کفارو ته لاس نيسي په قوی او غښتلي افغانستان به بدل شي حميد وويل دلته خو علماء په خپل منځ کې بې اتفاقه دي يو وايي زه حنفي يم بل وايي زه سلفي يم بل ته بدعتي وايي بل ته پنجپيروي وايي بل ته حنبلي وايي اسلام يې ټوټې ټوټې کړي خلک يې هم يو د بل څخه لري کړي که لومړی دوی په اتفاق شي په خپله به افغانستان اباد شي عبدالله د خټو ټاټکي ډک کړ حميد ته يې ورکړ او حميد سيدگل ته ورکړ عبدالله وويل : دا د کفارو دسيسې دي چې مسلمانان يې ډلي ډلي کړل او يو د بل څخه يې نفرتونه پيدا شول ستونزه دلته ده چې احناف د حنفي فقهي کتابونه گوري مگر د هغه مخالف کتابونه نه گوري سلف د سلفي فقهي کتابونه گوري مگر د مخالف هغه يې نه گوري بلکې د هغې فقهي ضد دلايل راټولوي که د احناف دليل قوی وي بايد د حنفي فقهي څخه کار واخيستل شي که د سلفو دليل قوی وي د سلفي فقهي څخه کار واخيستل شي که مونږ د يو موضوع بڼه اړخ لټوو بايد مخالف اړخ يې هم ولټوو هغه وخت ستونزه حل کيږي سيدگل يې خبره تاييد کړه وويل يوه ورځ د احنافو جومات کې مې خطبه اوریده ما ويل چې احناف په حقه دي سلف ناحقه دي بله جمعه کې مې د سلفو په جومات کې خطبه اوریده فکر مې کوو چې سلف په حقه دي احناف ناحقه دي تل يو د بل په ضد کې لگيا دي په همدې خبرو وخت تيروي مازيگر ناوخته کار ختم شو کور ته راغلل د ماخوستن ډوډي وروسته ټول ويده شول حميد او عبدالله هم ډير ستړي وو د پريوتو سره د دې دنيا ناخبره شول او د خوب نړۍ ته لاړل د سهار ازانونو د خلکو سترگې پرانيستلې د لمانځه وروسته حميد او عبدالله د عسکري کيسې کولې

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول څنگلی ځناور

عبدالله وپل چې څه موده وروسته عسکری ته ځی
حمید وویل زما هم زړه کیږی مگر اوس اقتصادی ستونزی زیاتی دی که خیر و راتلونکی کال ته به دا هم عسکری ته ځی حمید او
عبدالله په خبرو مصروف و د ظاهرشاه د پاچاهی کیسی پی کولی دواړو د خلکو د اقتصادی ستونزو شکایت کوو خو د ظاهرشاه د
واکنی په غوره کارونو پی هم سترگی نه پتولی څه وخت وروسته د پیالو تاونه پورته کیدل دسترخوان بنځو او سپرو کلابند کری و
صدیق د کلی د ډوډی صفتونه کول داسی خبری پی کولی لکه د کلی په گوډ گوډ کی چې خوشحالیانی وینی د چای وروسته د پیالو
رنگ په شین رنگ واوبنت اوله ورځ وه چې سیدگل صدیق عبدالله او حمید یو ځای شین چای څنبلو د چای وروسته حمید او عبدالله د
کور څخه ووتل

حمید وویل راځه عبدالله نن به برکلی ته ورشو زما یو ملگری دی هغه به هم ووینو او چکر به هم ووهو
عبدالله وویل چې ستا خوښه وی راځه د سعید د کلی میدانی ته دواړه لارل سعید پی پیدا کړ عبدالله د ډیر مزل څخه وروسته زیات
ستری شوی و

حمید سعید ته وویل دا عبدالله دی د کاکا ځوی می دی د بنار څخه راغلی بنار کی په یو بنوونځی کی شاگردانو ته تاریخ کتاب
تدریسوی

سعید ځان خوشحاله ونبود د سعید له په حجره کی سړی پیالی په تودو پیالو بدلی شوی سعید چای چوش لږ وړاندی کینبود عبدالله د
بنار کیسی کولی حمید او سعید پی خبری په دقت اوریدی سعید ته د عبدالله خبرو خوند ورکړی و د همدی له امله تر اخره عبدالله

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول څنگلی ځناور

غریبه کله کله به حمید کومه خبره په ولکه کی واخیسته نور به نو عبدالله د خبرو لمبر نیولی و د چای څینلو وروسته د سعید د پاتی کیدو د ډیر ټینگار سره بیا هم حمید او عبدالله د حمید له کلی ته راغلل د غرمی ډوډی وروسته لمونځ په جمعه باندی وشو د عبدالله مور د حمید مور ته وویل رآه دی بل کلی کی چی کوم زیارت دی هغی ته به ورشو هغه زما د لور ځوی نه کیږی که الله مهربانه شی او ور یی کری

حمید خپلی کاکا بنځی ته وویل دا کار مه کوه دا د الله تعالی سره شریک گرځول دی او دغه گناه د بښلو وړ نده د دی په ځای د الله تعالی څخه دعا غواړه ځکه الله تعالی په قران عظیم الشان کی فرمایي ... وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۗ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ... او [ای پیغمبره (ص)] زما بندگان که ستا څخه زما (د لیری والي یا نژدی والي) په اړه پوښتنه وکړي؛ نو هغوی ته ووايه چې زه ورته ډېر نژدی يم: بلونکی چې کله ما وبلې، زه د هغه بلنه اورم او ځواب ورکوم، نو هغوی ته ښایي چې زما بلني ته لبيک ووايي او پر ما ایمان راوړي (ته دا خبره هغوی ته واوروه)، کېدای شي چې سمه لاره ومومي. ...البقره ۱۸۶...

د کاکا بنځی یی وویل هغوی نیکان خلک و الله تعالی د هغوی غوښتنه بی ځای نه بیایي حمید وویل ایا هغه ستا لپاره په مړینه دعا غواړی

د کاکا بنځی یی وویل هغوی خو دعا نه ورکوی بلکی پیران دعا ورکوی گوره هغه ټوله ورځ ازکار وایی حمید وویل هغوی خپل مونځ نه کوی او کوم یو یی چی کوی هغه یی هم د ریا لپاره کوی د کاکا بنځی یی وویل حمیده باباگانو پسی خبری مه کوه داسی نه څه درباندی وکړی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ۛځنگلی ځناور

حمید وځندل بیا یی وویل پر ما هیڅ هم نشی کولی ځکه د خیر او شر اراده الله تعالی کوی الله تعالی په خپل قران عظیم الشان کی فرمایی **••• کُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۛ وَنَبَلُّوْكُمْ بِالْشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۛ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ**••• هر ساکنین د مرگ د خوند ځکونکی دی، او مورن په بنو او ناوړه حالاتو کبني په غورځولو سره په تاسي ټولو از مېښت کوو. په پای کبني همدا زمون لوري ته ستاسي راگرځېدل دي. **••• الانبياء ۳۵**••• دلته الله تعالی وایی په خیر او شر کی د بنده مبتلا کول زما کار دی او د کاکا بنځی کله مو د دی پیرانو څخه پوښتنه کری ده چی ایا تاسو سره د جنت ټکت دی که د جنت ټکت یی درلود سمه ده نورو ته دی دعاگانی کوی که د جنت ټکت یی نه درلود نو خپل اعمال ولی نه صحیح کوی دی خلکو د نیکانو د قبرونو څخه بازارونه جوړ کری او پیسی پری گتی د کاکا بنځی یی وویل هغوی خو د چا پیسی نه غواری خلک یی پر خپله ورکوی حمید وویل د کاکا بنځی تاسی چی په خپله دلته رایی نو مونږ ته حاجت شته دی چی تاسو ته د راتلو لپاره ووايو؟ د کاکا بنځی یی وویل نا .

حمید وویل نو د هغوی مثال هم زمونږ شو چی چا تا د ویلو حاجت نه لری الله تعالی وایی زه ستاسو دعاگانی په خپل دربار کی قبلوم که قبولی نه شوی د هغی اجر او ثواب په اخرت کی درکوم په بل ځای کی الله تعالی فرمایی **••• وَاللّٰهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا ۛ وَذَرُوْا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْ اَسْمٰٓئِهٖ ۛ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ**••• الله د غوره نومونو مسحق دی، هغه په هماغه غوره نومونو سره وبلئ. او هغه خلك پرېردئ چي د هغه د نوم په ایښودلو کبني له رښتینولی څخه مخ اړوي؛ څه چي هغوی سرته رسوي د هغه بدله به ومومي. **••• الاعراف ۱۸۰**••• حمید خپله خبره اوږده کړه وویل زیارت ته د تگ په ځای کور کی دوه رکعتنه مونځ وکړی او د الله

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خنگلی خناور

تعالی یی و غواری د شپی اخی حصه کی د تهجد لمونخ وکری او د الله تعالی یی و غواری هم به دعا وکری هم به نیک اعمال وکری هم به مو په کور کی برکت پیدا شی

د حمید خبرو یی د کاکا په بنخی تاثیر وکړ وویل الله تعالی دی مونږ وبنی مونږ څه پوهیدو دا دومره بد کار دی عبدالله هم د حمید خبری تاید کړی او خپلی مور ته یی د دی کار د نه کولو وویل بیا یی حمید ته مخ راوړه و ورته وویل ما په مور زیاته وسه وکړه خو قناعت یی نه کوو بنه ده ستا په خبره یی قناعت وکړ حمید او عبدالله حجری ته ووتل د عبدالله مور د حمید مور ته وویل ستا دا ځوی خو ملا دی څومره زیات دین ورته یاد دی دا یی چیرته ویلی د حمید مور وویل د کلی ملاصاحب دی خیر یوسی د کلی هلکان ورځی قران او حدیث ورته بنایي ما هم تری اوریدلی ویلی دا د شیطان کرنه ده شیطان تل د کفر لاره بنایسته کوی او خلکو ته د هغی د دفاع لپاره بیلا بیللی لاری بنایي د عبدالله مور وویل تا تری چیرته واوریدل

د حمید مور وویل ملاصاحب بنه سړی دی کلیوالو ته یی ویلی و چی په روژه کی دی بنخی زما کور ته راځی ما چی کله سړو ته ترجمه کوله بنخی به یی هم اوری د الله د دین او احکامو به خبری شی د خاوند اولاد او خپل حقوق به وپیژنی بیا به بنخی ورتلی د پردی شا ته به ناستی وی ډیر قران مو په کی یاد کړو د الله د دین څخه خبری شو مخکی خو کنی و د هیڅ هم نه و خبر د عبدالله مور ملاصاحب ته په دی خاطر دوعاگانی وکړی چی بنخی یی د الله د دین څخه خبری کړی دی حمید او عبدالله په خپلو کی سره خبری کولی حمید عبدالله ته د جلال صفتونه کول وروسته یی ورته د جلال د خسر لخوا د ټاکل شوی ولور کیسه وکړه

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول : خنگلی خناور

حمید وویل جلال او کورنی یی خیر ته کنبینول اوس دومره څه نه لری چی د ستونی یی تیر کری جلال په بنار کی مزدوری کوی د خپلی میرمنی سره یی ژوند بڼه ندی

عبدالله وویل زمونږ د پښتنو دا خراب او بیکاره رواجونه به کله ختمیری د بل د کور ژوند تباہ کری او خپل ژوند پری تیروی وایی چاته چی څه شی گران وی بل ته یی تحفه کی ورکوی مگر د افغانانو ټولنه یی خرڅوی او نرخونه پری ږدی وایی زما لور د ډیر څه لایق ده

حمید وویل چی چاته گران وی پښتنو خو لورگانی بدی شی فکر کوی چی په دی باندی به یی د لور قدر زیات شی خو هغه نوره هم سپکوی ښکاره که ورسره هر څوک هر څومره بڼه چلند وکری خو زړه یی ورته د کرکی ډک وی

عبدالله وویل که د دی گناه په خلاف علماء راونوخی او د بندولو هڅه یی ونکری د بیشمیره کورنیو ژوند به هلاک شی

حمید وویل زمونږ د کلی ملاصاحب د هغه چا نکاح نه تری چی ولور په کی اخلی د جلال نکاح یی هم نه ترله ویلی ولور حرام دی که روا وی نبی علیه الصلاة والسلام به د خپلو لورگانو په بدل کی ډیر لور ولور اخیستی ولور نبی علیه الصلاة والسلام د خپلو نیکو او د هر څه غوره بیبیانو په بدل کی ندی اخیستی زمونږ دا بیکاره لورگانی څه شی دی وروسته بیا د جلال پلار ویل دا جنی پریردو خو د جلال کاکاگانو ورته ویل مه مو شرموه بیا به خلک وایی ولور یی نه شو ورکولی لور یی پرینوده ملاصاحب هم د جلال خبره تایدوله ویل یی که د داسی خلکو لورگانی پرینودلی شی دا خراب رواج به له منځه لاړ شی د جلال کاکاگانو پری زیات زور راوړ

آخر کی یو ملا د څو پیسو په بدل کی ناروا کار روا کړ

عبدالله وویل داسی عالمان دی خدای په هر ځای کی پیدا کری

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

حميد امين وويل بيا يې خپلې خبرې ته دوام ورکړ وويل د همدې ملاصاحب د غوره اسلامي خبرو څخه ټول کليوال د تاثير لاندې راغلي څوک ولور نه اخلي په لورگانو ظلم نه کوي داسې ورته گراني شوي لکه زامن چې ورته گران دي حميد د ملاصاحب زيات صفتونه وکړل ملاصاحب يې د دين دفاع کوونکي وبلو مازيگر د منارې پورته شوي اواز الله لوی وگڼلو او توحيد يې ورله بيان کړ محمد صلی الله عليه وسلم يې د الله رسول وگڼو مونځ ته د راتگ غوښتنه يې وکړه جومات يې د کاميابي ځای وگڼلو الله تعالی يې لوی وگڼلو او د دوهم ځل لپاره يې د الله تعالی په توحيد گواهي ورکړه حميد او عبدالله جومات ته راغلل صديق او سيدگل تری مخکې راغلي وو د لمانځه وروسته حميد او عبدالله د غونډې لوري ته لاړل غونډې د کلی جنوب لور کې واقع وه ختيځ ته يې د اوبو وياله بهيده د ويالې ښکته طرف ته پټې و چې د ويالې به اوبه کيدل د غونډې دغه سيمه ډيره ښکلې ښکاره کيده بيا د غونډې لويديځ لور ته غر وو داغر ټول ځنگل و کلی د غونډې شمال ته پروت و د غونډې شاته د لوبو ميدان و چې هلکانو به په کې وزگار وخت کې لوبې کولې د ميدان خوا څو نور کلی و بيا به د سعيد له کلی رارسيد غونډې ټوله شنه وه هر ځای کې يې ډبرې پرتې وې د غونډې په يو نيم ځای کې د غوراڅکي بوټي هم و د کلی څخه ښار ته د شمال د لوري لاره تللې وه عبدالله د کلی په صفت پيل وکړ وويل دا څومره ښکلې ځای دی هر لوري شين دی ستا به نو دلته څه زړه تنگ شي حميد وخنډل وويل هو کله چې می زړه تنگ شي دی غونډې ته راځم زه ن می ايله ارام شي عبدالله وويل خو ما هم درسره راوله کله حميد وويل ته چيرې يې په کال کې هم زمونږ پوښتنه نه کوي عبدالله وويل مصروفيتونه دی څه ورسره کوي ډوډی هم تری نشو خوړلی

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خنگلی خناور

حمید وویل بنه نو بیا دلته کډه راوری دلته هیخ مصروفیتونه نشته
 عبدالله وویل خبره خو دی بنه ده مگر زمونږ هر څه بنار کی دی په بنار کی به د کور څخه ټول بهر کارونه سړی کوی دا ځای بنه
 دی سړی دومره مصروفیت نه لری دوی دواړه په خبرو لگیا و د مابنام ازان دوی ته ور په یاد کړه چی روښنایی په تورتم بدلیری او
 لمر خپل ځای ستورو او سپورمی ته پریردی د مابنام له لمانځه وروسته دواړه یو ځای د کور په لوری لارل
 صدیق خبری کولی ټولو غوږ ورته نیولی و وویل سیدگل ته خو خبر یی ما خپله دریمه لور ورکړی د هغی خسرگنی واده پسی
 راغلی و ما هم ورکړ
 سیدگل وویل بنه دی کړی دی چی واده دی ورکړ ملاصاحب ویل کله چی دی لور چاته ورکړه د هغی خوبنه ده چی څه وخت یی
 درڅخه بوله ستا د انتقاد حق نشته
 صدیق وویل ما هم اوریدلی و دی راتلونکی اونی نه بلی اونی ته به یی واده وی تاسو ملاصاحب جانباز او څو نور مخور کلیوالو ته
 می خبر دی چی بیا راشی ته یوه یا دوه ورځی مخکی راشه ټول درسره راوله
 سیدگل د بنه په بنه سر اوخورو صدیق د خپلی لور د خسرگنی په اړه خبری کولی حمید او عبدالله به کله کله په خپل منځ کی پوساری
 کوو نور غلی وو شپه تیره شوه رڼایی خلکو ته لاره بنودله او دا خبر یی ورکووچی خپلو کارونو ته لار شی حمید او عبدالله تر
 مازیگره پوری بنه چکری ووهلی د مازیگر مونځونو وروسته عبدالله صدیق د صدیق میرمن د عبدالله خور او د حمید خور بنار ته د
 خپل کور په لوری لارل . بلی اونی ته واده وشو حمید له بیرته خپل کور ته راغلل حمید څوک نه درلود دزره خواله ورسره وکړی
 کارونه هم نه و ټوله ورځ به خپه و څه وخت د کلی د ځوانانو سره غر ته لاری میاشت ووته د مازیگر وخت و حمید د کلی په تنگو

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

کوڅو کی چی دواړو خواو ته یی د ختو کاره دیوالونه و که کوم نابنده کس به و فکر به یی کوو اوس به پری دیوال رالیری نو په منډه تری وتو روان وپه کوڅه کی راروان کس چی سپینی جامی یی اغوستی وی نصواری پکول یی وینستان پټ کړی و او توری بریری یی د مخ څیره بنایسته کړی وه په لیدلو یی د حمید په شونډو موسکا راغله او د تندی گونځو د لری کیدو سره یی تندی د بحر د سطحی په شان اوار شو ورمنډه یی کړه په غیر کی یی کلک ونیو او وویل جلاله کله راغلی جلال وویل همدا اوس راغلم حمید وویل اشنا زیات درپسی خپه شوی وم جلال وویل زه هم درپسی زیات خپه شوی وم او ته خو بنه وی کورنی خو به دی لیدله ما خو هغه هم نه لیدله وگوره د هغه چاغ جلال څخه څه شی جوړ شوی د غوینی څرک راباندی نه لری حمید وویل وویل کلی ته راغلی کله چی دی ټول ولیدل بیا به درباندی د غوینو امبارونه ودریری اوس وایه بنار کی څه حالت و ؟ جلال وویل خیر او خیرت و هلته می زیات ملگری پیدا کړل تل به می ورته ستا صفت کوو حمید وویل هسی می ځان ته مه غره کوه جلال وویل نا واقعیت درته وایم زه ډیر بختور یم چی ستا په شان ملگری لرم حمید وویل بنه خلک د نورو بنه بیانوی او بد خلک د نورو بد بیانوی ته په خپله بنه انسان یی ځکه زما بنه بیانوی حمید خپله خبره وغځوله وویل ځنگه کور ته ورغلی وی ؟ جلال وویل نا لومړی می دا دی ته ولیدلی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

حميد وويل کور ته ورشه ټول به درته خوشحاله شي
جلال وويل سمه ده بيا به گورو دواړو خدای پامانی سره وکړه د تگ په وخت کی حميد وويل دلته څو ورځی تیروی جلال وويل
یواځی دری ورځی تیروم
حميد وويل دا کمی نه دی لږی ډیری ورځی خو به دی تیری کړی وی
جلال وويل اوس می هم په ډیره سختی راختیست کارونه مو بیخی ډیر دی
حميد وويل سمه ده ته اوس کوره ته لاړ شه ټول به درپسی خپه شوی وی دواړو یو بل ته غیږه ورکړه جلال کور ته لاړ او حميد په
کړو وړو کوڅو کی د سترگو پناه شو
شپه تیره شوه د سهار مونځونه په جمعه وشو د چای څښلو وروسته حميد د باندی ووت د کلی په کړو وړو لارو کی چی د قدم
اخیستو سره به گردونه په هوا کیدل روان و کابو پنځلس دقیقی د کلی په کوڅو کی گرځیده اخر د جومات د دروازی تر څنگ د ویالی
په پوله کښیناست د شا ته څخه غږ وشو حمیده څنگه دلته ناست یی حميد شاته مخ واړو جلال و د جلال په لاس کی د سگرتو څخه
پورته شوی دودونه هوا خړه کړی وه د حميد خواته راغلی حميد د سگرتو د بوی او لوگی سره حساسیت وخود او د فرنجی د اواز
څپو یی په هوا کی یو د بل سره ټکرونه کول جلال پوهه شوچی حميد د سگرتو سره حساسیت لری نو یی زر تر زره سگرت مړ کړ
او ویالی ته یی گوزار کړ حميد تر یو وخت پوری فرنجی کول اخر یی فرنجی قلاږ شو
جلال ته یی وويل دا څه کوی ته او دا سگرت فکر می نه کوو ته به سگرت شروع کړی
جلال وخنډل او وويل سگرتو کی څه شی دی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڇنگلي ڇناور

حميد وويل ته نه گوري زه يي کوم حالت ته ورسولم
جلال وويل ستا لپاره به بد وي په ما خو هيڅ هم نه کوي
حميد وويل دا نشه ده او نشه حرامه ده
جلال وويل سگرت چا نشه کي راوستي

حميد وويل هر هغه څه چي د انسان دماغي حالت تر خپلي ولکي لاندې راوړي نشه ده حديث کي راځي ••• عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ كُلِّ مُسْكِرٍ وَمُفْتِرٍ ••• رواه ابو داود ••• د ام سلمة رضي الله عنها څخه روايت دي چي پيغمبر صلي الله عليه وسلم د هر هغه څه استعمال چي نشه راوړي عقل خرابوي او يا يي له منځه وړي منع کړي ده او بل ځاي کي عبدالله بن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دي چي پيغمبر صلي الله عليه وسلم وفرمايل هر هغه شي چي مستي او نشه راوړي حرام دي او هر هغه چي زيات يي نشه راوړي لکه اندازه يي هم حرامه ده ••• رواه ابن ماجه ••• کله چي ته لاري زما کاکا او کورني يي د بناړ څخه راغلي و ته خو پوهيري هغه ډاکټر دي هغه ويل سگرت د سرطان ناروغي پيدا کوي د حنجري پيپ تورو ساه بندي ناروغي پيدا کوي د خوله څخه بوي ځي په دماغو ډير بد اثر کوي يعني د زياتره ناروغيو په رامنځته کولو کي سگرت رول لري او گوره پيبي هم پري بي ځايه مصرفيري
جلال وويل څه کوي کارونه ډير وي انسان ستري کيري کله چي دا وڅمک الا مي طبيعت برابر شي کله ټوله شپه به د درد د لاسه خوب نه کوم

ليکوال : ادريس ساحل صافي

ناول ځنگلي ځناور

حميد وويل بلديري ورسره دا د شيطان لاره ده چي انسان ته يي اسانوي كنه نعوذ بالله محمد صلي الله عليه وسلم درواغ ويلي دي چي نشه د انسان زهن خرابوي

جلال وويل محمد صلي الله عليه وسلم هيڅكله درواغ ندي ويلي نو بيا دا خبره څوك وكړي چي محمد صلي الله عليه وسلم مونږ ته د اسلام په رارسولو كي زياتي كړي

حميد وويل څوك چي محمد صلي الله عليه وسلم بهتان وتړي دا په دي بهتان كافر دي

جلال وويل ته سمه خبره كوي خو په بنار كي سگرت عادي خبره ده ځوان او بوډا لا څه كوي ماشومان يي هم څكي نو زه هم پري روردي شوم

حميد وويل يو خو پښتو كي مثل دي چيرته چي اوسي په خوي به د هغو شي او بل د كامل مسلمان نښه داده چي چيري گناه ته گناه نه ويل كيږي هلته د گناه څخه ځان ساتي صحابو ته وگوره د عربستان څخه به راووتل د روم او پارس لوي قوتونه به يي له منځه وړل خو هيڅكله د چا عزت يي لوت نه كړل د چا مال يي غلا نه كړل د لوي شاهانو د سروزرو په چوكو نه كښيناستل او دا ټول ولي ځكه په هغوي كي كامل ايمان و او بل افغانان خو هيڅكله خپل خوي نه پريردي وگوره په دي ځاي څومره قوتونو حملې وكړلي خو بيا هم دوي دا نه چي غلامي يي ونه كړه بلكي خپل كلتور يي له منځه وړو څخه هم وساته او نورو ته يي خپل كلتور انتقال كړو

جلال وويل نو څنگه يي پريردم

حميد وويل وايي يو ځل عالم ته يو كس راغلي ورته وويل زه ډير زيات سگرت څښم اوس غواړم توبه وباسم څنگه وكړم چي دا سگرت پريردم

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلی ځناور

عالم ورته وویل که د سگرت پرینودلو لپاره هره لاره وی ته یی عملی کوی
راغلی کس وویل هو

عالم ورته وویل هر کله چی دی یو دانه سگرت څکوو سم د لاسه اودس کوه او دوه رکعته نفل کوه سړی ومنله په اوله ورځ یی لس
دانی سگرت وڅکل لس ځل یی اودس وکړ او شل رکعته مونځ یی وکړ سړی وویل هره ورځ شل رکعته مونځ څوک کوی سبا ته یی
یو دانه پرینود نهه دانی یی وڅکل اتلس رکعته مونځ یی وکړ همداسی په ورو ورو کمیدو اخر یی پرینودل
جلال وویل زیاته مننه حمیده بڼه ده چی ستا پشان ملگری لرم او هیڅ بد کار ته می نه پریردی
حمید وویل امر بالمعروف او نهی عن المنکر په هر چا لازم دی ځکه الله تعالی په سورت توبه کی د منافق صفت داسی بیانوی منافقان
هغه کسان دی چی د نیکیو څخه خلک منع کوی او په بدیو امر کوی د مومنانو صفت داسی بیانوی چی په نیکیو امر کوی او د بدیو
خلک منع کوی جلال او حمید تر ډیره خبری کولی بناری خدمتونه یی یادول په بنار کی د موټرو د گرځیدو کیسی یی کولی ویلی کله
چی می ولید حیران ورته لایم اوسپنه وه او په ځمکه روان و حمید هم تعجب وکړ اخر دواړو خدای پامانی واخیسته
حمید ورته وویل هلکه گوره سگرت پریرده جلال سر د بڼه په بڼه و خوځو او وویل بیغمه اوسه تا راته وویل او زه به اوس هم
سگرت څبنم

حمید وویل زما لپاره نه د الله تعالی لپاره یی پریرده چی نیکه بدله یی درکړی
جلال وویل الله تعالی دی مونږ وبنی د خولو مو هر څه راوځی مونږ به نوری څومره بدی او شرکی خبری کړی وی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلی ځناور

حمید وویل د همدی خاطره خو محمد صلی الله علیه وسلم فرمایي الاستغفار زیات وایی یو د استغفار په ویلو سره الله تعالی انسان ته رزق ورکوی او بل محمد صلی الله علیه وسلم وایی په اخره زمانه کی به انسان سهار مومن ماښام کافر وی ماښام به مؤمن سهار به کافر وی

جلال وویل همغه زمانه ده وروسته وخت کی به څه حالت وی

حمید وویل الله تعالی دی زمونږ اخره خاتمه په ایمان کړی او د شهادت مرگ دی را کړی

جلال وویل امین

دواړه د خپلو کورونو په لور لاړل د غرمی ډوډی څخه وروسته حمید د جومات لاره ونيوله د شا ورپسی چا غیر کړ ودریره حمیده حمید شاته مخ واړو جلال و دواړو روغېر وکړ او یو ځای د جومات په لور روان شول د جمعی وروسته جلال حمید ته وویل راځه غونډی ته به لار شو بیخی د غونډی شکل راڅخه هیر شوی دی حمید ومنله د جومات څخه یوه لاره سیده غونډی ته تللی وه دواړو همدغه لاره ونيوله او روان شو د منی موسم خپلی نښی ښکاره کړی وی د بوتو پانی په زیریدو وی د بوتو رالیدلو پانو لاری ته زیر رنگ ورکړی و حمید او جلال د لږ مزل وروسته په غونډی کی خبری کولی

جلال وویل ښار داسی ښکلا نلری یواځی جگی ودانی دی چی پورته ورگتلو لپاره به یی د سر څخه د دی لپاره خولی لری کوی چی د سر څخه دی ونه لویږی د دی ځای پشان شنه پتی او شنی دښتی نلری حمید وویل جلاله لکه چی په ښار کی دی زړه زیات په تنگ شوی

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

جلال وويل نا اوس به يي زه تاته وښايښم چي ما به هلته زړه په څه خوشحاله کوو د ښي طرف جيب ته يي لاس کړي يو څه يي تری راوويستل حميد چي کله وليدل ورته وويل دا څه کوی ته او دا څيز دا خو لوفران د ځان سره گرځوی جلال وويل هر څه ته په بد نظر مه گوره موسيقي خو يواځي د روح غذا ده موسيقي که څه شی دی حميد وويل ته د دی څخه خبر يي دا څومره گناه لری جلال وويل نا څومره گناه لری د حميد سره هيڅ جواب نه و چي څه ووايي ناڅاپه يو غټ اواز څپو په غونډی کی انعکاس اخيسته يو چا په حميد او جلال سلام وکړ جلال حميد ته غوړ کی وويل لکه چي ملاصاحب ته د دوو پيسو شو حميد ورو وويل تا به اوس ملاصاحب پوهه کړی دواړه په خپلو ځايونو ودریدل او سلام ته يي جواب ورکړ ملاصاحب وويل وه ځوانانو په څه مو لانجه وه حميد وويل ملاصاحب جلال موسيقي اوری وایي موسيقي کی څه شی دی ملاصاحب مری تازه کړه جلال سر ښکته اچولی و ملاصاحب وويل جلاله ته او حميد ماته د خپلو اولادونو څخه زيات گران يي ځکه تا او حميد زيات نیک هلکان يي ته وایي موسيقي کی څه گناه ده محمد صلی الله عليه وسلم فرمایي چا چي موسيقي واوریده او خوند يي تری واخيست د قيامت په ورځ به يي په غوړونو کی ويلي شوی سکی اچول کيږی وگوره دا څومره سخته سزا ده بل روايت کی راځی يو صحابی او عمر رضی الله عنه چيري روان و دغه وخت د موسيقي اواز راغلی عمر رضی الله عنه په خپلو غوړونو کی گوتی کينبودی ددی لپاره چي د موسيقي اواز وانه وری او هغه بل صحابی چي ورسره روان و هغی ته يي وويل يو ځل زه او رسول الله صلی الله عليه وسلم يو ځای روان و دغه وخت د موسيقي اواز راغلی نبي عليه الصلاة والسلام په غوړونو کی گوتی کينبودی د سيرت په کتابونو کی راځی کله چي محمد

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

صلي الله عليه وسلم مكي ته راغلي نو بنځو ورته وويل مونږ نظر منلي چي کله ته راغلي مونږ به ستا مخي ته (جمبي) وهو(د موسيقي يو ډول اله دي) نبي عليه الصلاة والسلام ورته وويل تاسو خپل نظر پوره کړي بنځو جمبي وهلي چي دغه وخت عمر فاروق رضي الله عنه راغلي بنځو جمبي وهل پريښودل او د عمر فاروق رضي الله عنه د ويري وتبنتيدلي محمد صلي الله عليه وسلم وويل چيري چي عمر وي د هغه ځايه شيطان تبنتي يعني مطلب دا چي موسيقي د شيطان کار دي وايي شيطان الله تعالي ته وويل مسلمانانو ته خو دي ازان ورکړ ما ته هم ازان راکړه الله تعالي ورته وفرمايل ستا ازان موسيقي ده وگوره موسيقي څومره بد کار دي او ډير زيات زيانونه هم لري ازره کي نفاق اچوي ۲ د انسان شهوت زياتوي ۳ انسان بي غيرته کوي ۴ انسان د الله د زکر څخه غافله کوي ۵ الهي شکر ضد دي ۶ د زنا لپاره تعويد دي ۷ د جهنم لپاره غوره ټکټ دي ۸ د دنيا او اخرت د عزاب لامل گرځي ۹ نور د ملاصاحب څخه هير شو حميد د لږ زند وروسته وويل ۹ د انسان د زره څخه د الله تعالي ويره لري کوي ۱۰ ملايکي شري او د انسان سره شيطان ملگري کوي حميد هم غلي شو تر لږ وخت پوري ټول غلي و

جلال چوپتيا ماته کړه وويل ملاصاحب زه څه خبر وم دا دومره ناوړه عمل دي په بناړ کي ټولو خلکو اوریده ويل يي دا د روح غذا ده

ملاصاحب وويل څوک چي موسيقي اوري اعصاب يي د خپلي ولکي څخه اوځي داسي حالات ته رسيري لکه نشه چي يي کړي وي جلال د حميد او ملاصاحب په مخکي وعده وکړه چي نور به دا کارونه نه کوي ملاصاحب تري ته په خپله مخه لار جلال او حميد تر مازيگر پوري په غونډي کي وو د مازيگر ازانونو وروسته دواړه د کلي جومات په لوري راغلل وختونه تيريډل حميد دوه ويشت کلن شو عسکر راغلل او حميد يي د ځان سره عسکري ته بوت حميد په عسکري کي شامل شو حميد د ډير جرات او تکړه والي له وجي

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڄنگلي ڄناور

په پوڄ ڪي نوم پيدا ڪر په لڙ وخت ڪي ڊير هغه مجرمان د قانون منگولو ته وسپارل چي حڪومت يي په نيولو ڪي پاتي راغلي و د پاچا په امر يي رتبه جگه شوه او د لس ڪسانو قومندان وٽاڪل شو بله ورڄ د يوي دوسي د ڄيرلو لپاره د بنار بنوونڄي ته لار حميد د عسڪرو سره يو ڄاي په تولگيو گرڄيده د يو تولگي مخي ته تيريده چي د بنوونڪي د غڙ په اوريدو سره هڪ پڪ ودريد دروازه يي ور ٽڪ ٽڪ ڪره د دننه ڄڄه اواز راغلي مهرباني وڪري راڄي حميد چي ڪله تولگي ته داخل شو عبدالله يي وليد عبدالله چي ڪله په حميد سترگي ولگيد يي ڊير بنڪلي ورته بنڪاره شو بنڪلي دريشي پوڄي خولي وسله هم ورسره وه او شاته يي عسڪر هم و يو بل ته يي غيره ورڪره عبدالله زيات خوشحاله و چي حميد يي وليد خو د عبدالله حميد زيات خوشحاله و ڄڪه ڄو مياشتي ڪيدلي خپل خپلوان يي نه و ليدلي حميد عسڪر رخصت ڪرل او د شپي لپاره د عبدالله سره لار ڪله چي يي خور خپل ورور وليد په بيره راغله ستر ي مشي يي ورسره وڪره د عبدالله پلار او توله ڪورني زياته خوشحاله وه حميد شپه د خپل ڪاڪا په ڪور ڪي تيره ڪره او په نظامي دريشي ڪي بيرته خپل مرڪز ته لار ورڄي تيريد ي ڪله به حميد د خپل ڪاڪا ڪره ورغلي او ڪله به بيا عبدالله د حميد خواته راته ڄو مياشتي تيري شوي قومندان حميد او ڄو عسڪر د يو لڙ عملياتو لپاره وليزل نيم ساعت وروسته يو عسڪر د قومندان خوني ته په ورخطايي ننوت سلام يي وڪر هغه لا تيارسي نه و ودريدلي چي قومندان وپوښتل ولي خير خو دي ڄنگه ورخطا يي عسڪر وويل قومندان صاحب د حميد د ڪاڪا ڄوي راغلي و حميد يي لتوو ڊير زيات ورخطا و ڪله چي ما پوښتنه تري وڪره چي خيرت خو دي نو راته يي وويل د حميد پلار مڙ دي راغلي يم چي حميد ته خبر ورڪرم قومندان هڪ پڪ ودريد د ڄان سره يي وويل انا لله وانا اليه راجعون

ليڪوال : ادريس ساحل صافي

ناول ځنگلي ځناور

عسکر وويل هغه بهر تاسو ته په تمه دي قومندان او عسکر د باندې ووتل عبدالله ورخطا په دهليز کې انتظار کوو د قومندان په ليدلو بې د قومندان سره ستړی مشی وکړه قومندان وويل حميد ډير پياوړی او خوش اخلاقه ځوان دی د پلار په مرگ يې زيات خواشینی شوم الله دی حميد ته او د هغی کورنی ته صبر جميل ورکړی

عبدالله امين وويل بيا يې قومندان ته وويل تاسو حميد راوغوړی او کلی ته يې راوليری زه به همدا اوس کلی ته روان شم که حميد ته صبر کوم ناوخته کيری قومندان ډاډ ورکړ عبدالله د کلی په لور روان شو قومندان يو عسکر ته ورغوړ کړ ورته وويل حميد پسی لار شه ورته ووايه قومندان صاحب په بیره غوښتی يې بیره وکړه عسکر لار کابو لس دقيقی وروسته حميد راورسید د حميد د رارسیدو د مخه ټول عسکر خبر شوی و

قومندان وويل مرگ او ژوند د الله تعالی د طرفه وی الله تعالی دی تا ته صبر درکړی صبر غوره څيز دی الله تعالی فرمایي
...إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ... پرته له هغو خلکو څخه چي ایمان يې راوړی او ښه عملونه کوي او يو بل ته د حق نصيحت او د صبر ښودنه کوي...العصر ۳...ته هم صبر وکړه الله تعالی به يې ښه بدله درکړی
حميد په حیرانی وويل ولی قومندان صاحب څه شوی دی

قومندان وويل خبره نه اوږدوم ناوخته کيری الله تعالی دی ستا پلار وښی د دی فانی نړی يې رحلت کړی دی حميد په مخ اوښکی راغلی وويل زما پلار خو هيڅ ناروغه نه وو نو بيا په څه مړ دی
قومندان وويل ځنگل ته د لرگو راوړلو لپاره تللی و ځناورو خوړلی حميد په مخ اوښکی داسی راروانی وی لکه د اوړی باران په ژرغونی اواز يې وويل تاسو ته دا خبر چا راوړ

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

قومندان وويل ستاسو د کاکا ځوی عبدالله

حميد وويل هغه څه شو قومندان وويل هغه لار کلي ته ما ته يی وويل چي حميد راوليره رايه ستا هر څه مونږ راخيستي قومندان حميد او څلور عسکر چي په وسلو يی ځانونه سمبال کړی و په موټر کي کښيناستل اوموټر د کلي په لور په چټکي روان شو د سيدگل جسد د حميد د ورتگ وروسته د ماښام په وخت کي د خاورو لاندی شو په فاتحه کي يی ټولو خلکو د خو خوښو يادونه کوله ملا صاحب د ماخوستن ډوډی وروسته يو لنډ بيان وکړ مرگ يی حق وبللو او وويل سيد گل ته الله تعالی د شهيد توب مقام نصيب ورکړو د شهيدانو ډيري لوری مرتبي دی په سهار قومندان بيرته خپل مرکز ته راستون شو حميد څو ورځی فاتحه اخیسته د پوی اونی وروسته د حميد کاکا حميد او عبدالله ته وويل زه به تر يو وخت پوری دلته اوسم فاتحه به هم واخلم او کور به هم لږ ډک وی تاسو خپلو دندو ته لار شی د حميد زړه نه کیده خو د کاکا په ټينگار يی د دندی په لور روان شو د تگ په وخت کي يی مور په غير کي ونيو ټولو ښه ډير وژړل اخر حميد او عبدالله د ښار په لور راروان شول حميد ته په مرکز کي ټولو عسکرو فاتحه وکړه او خپله غمرازی يی ښکاره کړه حميد تر ډيره وخته حالت خراب و دندی ته يی زړه نه کیده يوه دقیقه به د ساعت پشان پری تيریده خپلی مور او کشری ورور ته يی زياته سوده وه چي هغوی به څنگه وی کله کله به يی ځان ته ډاډ ورکوو ويل به يی کاکا ورسره دی څو مياشتی تيری شوی

د ژمی موسم او د شنبی ورځ وه شاوخوا سيمو باندي سپينه اوږه پرته وه د سهار وخت و نری نری باد لگیده قومندان حميد او او عسکر د سهار چای څښلو ته ناست و او د چای څښلو يی خوند اخیست د دسترخوان په کوز سر کي يو عسکر خبری ته خوله جوړه کړه وويل قومندان صاحب هغه په ځنگل کي يی چي څو کسان وژلی و د هغه کس نيول څنگه شو ټولو قومندان ته وکتل قومندان د

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

چاپو غروف وکړ وويل نا تر اوسه يې معلومات ندي شوي بيا يې حميد ته وگتل وويل حميده د دې څيرني لپاره ما په تا باور وکړ دا خبره وڅيره او مجرم ونيسه حميد د خا په بڼه سر وخوځو د چای څښلو وروسته حميد د هغه کس په اړه معلومات پيل کړل څو هغو کورونو ته ورغلي چې داسې قتلونه په کې شوي و يوه مياشت تيره شوه حميد کس پيدا کړی و يواځې د نيولو لپاره يې انتظار کوو د هغه کس د نيولو وخت راورسيد خو حميد د قومندان سره مصروف و قومندان ورخطا بنسکاریده د مرکز په جوړولو لگيا و د مرکز امنيت يې خوندي کړ د حميد سره يو ځای د وسلو ډيپو ته لاړ ډيپو يې د نظره تير کړ

حميد وويل قومندان صاحب يواځې خيخاط راځي ته دومره ورخطا يې دا چې وزير راتلی تا به څه کول قومندان وخنډل وويل که خيخاط ته پاتې راغلو نو وزير ته به خامخا پاتې راځو

حميد وويل قومندان صاحب که ستاسو اجازه وي زه به د هغې قاتل نيولو لپاره لاړ شم چې په ځنگل کې يې څو ځل خلک وژلي قومندان وويل تا ته دلته ډيره اړتيا ده څو عسکر وليږه هغه به يې ونيسي خو تاکيد پري وکړه چې تری بچ نشي که هغه ونيسو خيخاطان به زمونږ کارونه ډير وستايي حميد د خپل تگ لپاره ډير ټينگار وکړ خو قومندان ونه منله حميد څو پياوړو عسکرو ته د څه هداياتو وروسته د هغه قاتل د نيولو امر وکړ عسکرو سلام وکړ او د مرکز څخه د هدف په لور وخوځيدل کابو نيم ساعت وروسته د سرک څخه دورې پورته شوي او څو نظامي موټري رابنکاره شوي يو عسکر قومندان ته خبر ورکړ قومندان حميد او عسکر تيارسي د مرکز په منځ کې ودریدل دروازه خلاصه شوه موټري مرکز ته داخل شوي د لومړي موټر څخه دري د تنی لوی کسان چې ږيري يې خريلي وي او مخونه يې سپين بنسکاريدل رابنکته شول د نورو موټرو هم عسکر بنسکته شول خيخاطان تر يو ساعت پوري مرکز کې وگرځيدل وروسته د قومندان کوټي ته راغلل د قومندان زياته ستاينه يې وکړه وويل مرکز ټول شيان په سم ځای پراته و دوی

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ڄنگلی ڄناور

خبري ڪولي او چاي يي ڄنبه دروازه ٽڪ ٽڪ شوه قومندان د راتلو اجازه وڪره عسڪر راننوت سلام يي وڪر وويل حميده مجرم نيول شوي ستاسو هدايت ته په تمه يو

حميد وويل سمه ده زه درڄم حميد اجازه و غوڻبته او د قومندان د خوني ڄخه ووت يو خيخاط وويل مجرم مو په ڪوم جرم نيولي قومندان وويل دي مجرم په اڙه د قومنداني ڄخه مونڙ ته امر راغلي و د قومندان خبره بل خيخاط په واک ڪي واخيسته وويل دا خو هغه مجرم ندي چي په ڄنگل ڪي به يي خلڪ داسي وڙل لکه ڄناورو چي وڙلي وي قومندان وويل دا همغه مجرم دي يو بل خيخاط چي د نورو خيخاطانو مشر و وويل دا مجرم حميد نيولي قومندان وويل هو حميد نيولي خيخاط نورو خيخاطانو ته وگتل د ٽولو په ڄيرو يو ڊول موسڪا وه قومندان وويل خيرت خو دي

مشر خيخاط وويل وروسته به په خپله پوهه شي قومندان نور د حميد د زيرورتيا صفتونه شروع ڪرل هلته حميد محب ته چي د مجرم ڄخه به يي اظهارات اخيستل غور ڪي ورته ڄه هدايت وڪر محب د سمه ده په ٻنه سر و خوڄو محب مجرم په نيم ساعت ڪي دي ته تيار ڪرو چي هر ڄه ووايي وروسته يي قومندان پسي يو ڪس وروليرو قومندان او خيخاطان راغلل قومندان د مجرم خواته ودريد خيخاطانو د لڙ لڙي ڄاي ننداره ڪوله حميد بيا لڙ وړاندي ولاڙ و محب د مجرم ڄخه پوڻبنتي شروع ڪري مجرم هم داسي لگيا و ته به وائي چي نشه يي ڪري محب د هغه ٽولو ڪسانو په اڙه تري پوڻبنتي ڪولي چي په ڄنگل ڪي وڙل شوي و مجرم هم ٽول تورونه منل مجرم خبري ڪولي او هغه ڪسانو نومونه يي يادول چي د وڙلي و ڪله چي يي وويل چي د سيدگل په نامه يو ڪس چي د غونڊي ڪلي اوسيدونڪي او د صديق ورور دي هم ما د هغي د ڄمڪي د لاسته راوړلو لپاره وڙلي قومندان هڪ پڪ ڪر قومندان غوڻبنتل حميد ته

ليڪوال : ادريس ساحل صافي

ناول ڄنگلی ڄناور

وگوري خو د گتلو مخکي ٻڙ شو قومندان سترگي پتي کري په مخ يي د وینو لگيدل حس کړل خپلي دريشي ته يي وگتل په وینو سره وه خيخاطانو حيران حيران گتل قومندان مجرم ته وگتل په مخ يي د تندي څخه روانو وینو ليکه جوړه کري وه د بل ٻڙ سره قومندان بيا سترگي پتي کري وروسته يي مجرم ته وگتل د هغي سپيني جامي په سور کفن بدلي شوي دريو عسکرو د حميد په لاس کي تفانچه تری واخيسته هغه يي د هغي ځای څخه بوت قومندان او خيخاطانو حيران حيران يو بل ته گتل يو عسکر مجرم وگتلو په سترې ساه يي وويل مړ دی خيخاطانو لومړی مجرم ته وگتل مجرم په وینو سور په چوکي کي ناست و بيا يي قومندان ته په پوښتونکي نظر وگتل قومندان په سترگو کي د هغوی د پوهولو ژمنه وکړه او د خيخاطانو سره يو ځای خپلي خوني ته لار خيخاطانو ته يي د حميد د پلار کيسه وکړه وويل دا يي د پلار قاتل و قومندان محب راوغوښت ورته وويل ايا حميد پوهيده چي دا يي د پلار قاتل دی محب وويل قومندان صاحب نور نه يم خبر خو ما ته يي وويل چي د دی مجرم څخه د ټولو هغه کسانو په اړه معلومات واخله چي د لومړی څخه يي وژلي دی هغه داسي ښکاريده لکه څه کار چي کوي مشر خيخاط وويل سخت خپه شوم د وزارت څخه حميد ته د ښه کار کولو په سر د وزير صاحب لخوا ډالی راليرل شوي وه خو هغه داسي کار وکړ چي سزا يي د شلو کالو څخه به کمه نه وي د قومندان په مخ اوښکي راغلي وويل حميد ما ته د خپل ورور څخه کم نه ښکاري هغه ډير اخلاقي انسان دی

خيخاط وويل زه هم پري خپه يم خو قانون د ټولو لپاره يو شان دی

حميد څخه اظهارات واخيستل شو او دوسيه يي څارنوالی ته وليرل شوه څو ورځي وروسته يي محکمه ترسره شوه د قومندان او صديق د ډيرو هڅو سره سره محکمي حميد ته د لس کاله بند سزا واوروله د حميد مور د حميد په بندي کيدو زيات وژړل خو دی ته

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول ځنگلي ځناور

خوشحاله وه چي د خاوند وینه یی بی ځایه تویه نشوه حمید څو کاله په زندان کی تیر کړل هر وخت به یی مور کشر ورور جمال خویندی د کاکا زامن یی کاکاگان یی او د تره بنځه یی لیدو ته راتلل د حمید سره د سلمان په نامه یو بل زندانی ملگری شوی و تل به دواړو د کیسو په کولو او د تیرو خاطراتو په راژوندی کولو وخت تیروو یوه ورځ حمید د سلمان څخه وپوښتل ته ولی بندی شوی سلمان په غمجن اواز وویل د خپل پلار قتل په تور

حمید وویل ولی دی خپل پلار وواژه

سلمان وویل هغه ډیر ظالم انسان و دوه بنځی یی وی زما مور مشره وه یواځی زه وم نور وروڼه می نه و پنځه خویندی می وی پلار می په دی خاطر بله بنځه کړی وه چي زما وروڼه نه کیږی کشره بنځه یی پری ډیره گرانه وه زما مور به یی وهله زمونږ سره به یی بد چلند کوو تل به یی وهلو زه چي کله رالوی شوم ما یی هم حق ورکړ بیا یی حمید ته وویل ته ولی بندی شوی حمید په غمجن اواز وویل د خپل گران پلار غچ می واخیست ځکه بندی شوم

سلمان وویل ته عسکرو څنگه ونیولی

حمید وویل زه په خپله عسکر وم د هغی د نیولو لپاره زه انتخاب شوی وم د څیرنو په وخت پوهه شوم چي دا زما د پلار قاتل هم دی د هغی د نیول کیدو په وخت کی د وزارت څخه خیاطان راغلی و د دغی مجرم د نیول کیدو په بدل کی د وزیر صاحب لخوا ستاینلیک او ډالی ما ته رالیږل شوی و خو زه خبر هم نه وم خیاطانو غوښتل د مجرم د اظهاراتو وروسته ما ته دغه انعام راکړی خو ما د خیاطانو په مخکی هغه هغه وخت وواژه چي زما د پلار په وژلو یی افتخار کوو سلمان وویل ستا د پلار قاتل څوک و؟

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خنگلي خناور

حميد وويل: خنگلي خناور .

پای

نيټه: ۲۹/۱۰/۱۴۰۰ يکشنبه ماښام ۱۰: ۰۶ دقيقی

ليکوال ادریس ساحل صافی

ليکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خانگلی خاناور

ولد محمد نظیر صافی
ولایت کونړ
ولسوالی وټه پور
کلی گنډیل
دنده متعلم
بنوونځی عمر اڅان
ټولگی ۱۱

عکس

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خنگلی خناور

لیکوال : ادریس ساحل صافی

ناول خانگلی خناور

تیروتنی په لاندی ادرس راواستوی

safi.idris1234@gmail.com

لیکوال : ادریس ساحل صافی

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**